DIE IX SEPTEMBRIS.

SANCTI PETRI CLAVER

CONFESSORIS

DUPLEX.

(Omnia de Comm. Conf. non Pont., præter sequ.)

(*m. t. v.*)

ORATIO.

Deus, qui abreptos in servitutem Nigritas ad agnitionem tui nominis vocaturus, beatum Petrum mira in eis juvandis caritate et patientia roborasti : ejus nobis intercessione concede ; ut quæ Jesu Christi sunt quærentes, proximos opere et veritate diligamus. Per eumdem Dominum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Petrus Claver Hispanus Verduni natus, oppido Cataluniæ, Societati Jesu nomen dedit adolescens moribus innocentissimis. Tirocinio ad exemplum functus ac litteris humanioribus excultus in Balearium Maximam trajecit philosophiæ operam daturus. Ibi Alphonso Rodriguez, qui multa de futuro ejus apostolatu atque amplissimo in cœlis præmio divinitus acceperat, pia necessitudine conjunctus, sublimioris ab eo virtutis arcana paratosque sibi labores edoctus est. Inde revocatus, theologiæ curriculum Barcinone iniit, sed altero anno transmittere jussus in Americam, abruptum studiorum cursum in urbe Sanctæ Fidei Bogotensi confecit. Postea Carthaginem ad oram maris Atlantici, quo primum appulerat, reversus, et sacerdotio auctus, Nigritis turpi mercatu illuc abductis vitam suam, interposita sacramenti fide, plane devovit In his autem doctrina christiana imbuendis dici vix potest quanta patientia et caritate annos amplius quadraginta insudaverit.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem æternam. V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit illi.

LECTIO V.

Non eorum animis solum sed et corporibus opitulabatur assidue. Ut naves eisdem onustæ ad emporium illud appellebant, præsto aderat Petrus, hominesque miseria confectos, ceu pater filios, peramanter complectens, nudis indumenta, esurientibus escam, ægris medicamina suppeditabat. Lue pestifera vel aliis morbis infectos, nihil de seipso sollicitus, cura et ope levabat peculiari, visus haud raro putrida eorum ulcera, nauseante nequidquam naturæ, tractare studiosius, eximiis inde charismatis a Deo dignatus. Quamplures a medicis desperatos subito sanitati restituit, multis oculorum lumine captis visum reddidit, tres a mortuis excitavit. Pallium suum quod ægris imponere vel substernere solebat, ulceratorum sordibus utcumque inquinatum, odorem non efflabat nisi suavissimum, ejusque contactu plures teterrime ægrotantes repente convaluerunt.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum : stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. V. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

Laboribus circa Nigritas minime fractus, hæreticis cum Ecclesia reconciliandis, Mahumetanis ad Christum traducendis, civibus etiam advenisque aliis juvandis operam impendit ; dignus propterea qui a Patribus concilii Tarraconensis, in communi ad Benedictum decimum tertium epistola, alter Societatis Jesu Xaverius appellaretur. Quidquid supererat temporis dabat contemplationi, et post diurnos labores precationi in seram noctem instabat. Castimoniæ custos rigidissimus, eam ab omni labe puram ad tumulum usque servavit. Erga omnes comis, in se uno excruciando asper erat. Domi forisque in honore habitus, numquam extulit animum ; odia vero impiorum et convicia immobili fortitudine toleravit Tot auctus meritis, anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo quarto, die natali Deiparæ, quam a puero semper adamaverat, ad Cœlestium sedem emigravit, anno ætatis

quarto supra septuagesimum absoluto Editis post obitum eo deprecante prodigiis, Pius nonus honores ei cœlitum Beatorum decrevit. His autem cum deinde nova miracula accessissent, Leo decimus tertius anno millesimo octingentesimo octogesimo octavo, Africa Evangelio non ita pridem aperta, insignem hunc Nigritarum apostolum Sanctorum fastis adscripsit.

R. Iste homo.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap.* 10. *e.*

In illo tempore : Legisperitus quidam volens justificare seipsum, dixit ad Jesum : Et quis est meus proximus ? Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Ex Homil. 8. *adv. Judæos.*

Imitare Samaritanum illum qui in Evangelio tantam erga vulneratum præstitit sollicitudinem. Etenim illic præteriit levita, præteriit pharisæus, ac neuter deflexit ad jacentem ; sed inclementer crudeliterque relicto illo, abierunt. Samaritanus autem, qui nulla ex parte illi conjunctus erat, non prætercurrit : sed occurrens misertus est, instillavit oleum et vinum, imposuit asino, duxit ad diversorium, pecuniam partim dedit, partim pollicitus est, pro ejus, qui nihil ad ipsum pertinebat, curatione. Si Samaritanus adeo humanus mitisque fuit erga hominem ignotum, quam habituri sumus nos veniam, si proprios fratres neglexerimus in malis gravioribus ? Ne igitur dissimulemus, neque inclementer prætereamus ; quin etiamsi alii hoc fecerint, cave tu ne idem facias.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum : * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. V. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

LECTIO VIII.

Neque enim Samaritanus ille dicebat : Ubi nunc sacerdotes, ubi nunc pharisæi, ubi nunc Judæorum doctores ? Sed perinde ac venatum quemdam maximum

nactus esset, ita lucrandi ansam arripuit. Et tu ergo cum videris alium egentem curatione vel corporis vel animæ, ne dicas apud temetipsum : Quare ille et ille eum non curaverunt ? Sed illum tu a morbo libera, nec rationes negligentiæ ab illis exigas Si aurum jacens invenias, num dicis apud temetipsum : Quare ille aut ille non sustulerunt ? et non festinas ante alios rapere ? Itidem et de fratribus collapsis cogita putatoque thesaurum te reperisse, nimirum curam illorum. * Etenim si instillaveris cuipiam, velut oleum, doctrinam sermonis, si ligaveris eum mansuetudine, si sanaveris tolerantia, ille te faciet ditiorem quovis thesauro. Qui enim separaverit pretiosum a vili, tamquam os meum erit, inquit Deus. Quid huic bono poterit æquiparari ? Quod neque jejunium, neque humi cubationes, neque pervigilia, neque aliud quidpiam potest efficere, id efficit fratris procurata salus.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris : * Et vos similes hominibus exspectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. V. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et. Gloria Patri. Et.

Lect. IX. de S. Gorgonio Mart. ut in Brev. hac die.

In Laud. fit commem. Octavæ Nativ. B. M. V. et S. Gorgonii.

Concordat cum originali a S. R. C. approbato.

Imprimatur :

† Eduardus Car. Arch. Marianopolitanus.

Marianopoli, die 6 decembris 1892.